

Πόνο Σόμπολο Το κακό έχει παραγίνει με τις ψεύτικες ειδήσεις 44

Media: ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Page: 44-45 Published at: 29-01-2023
Author: Surface: 2141.62 cm² Circulation: 1200
Subjects:

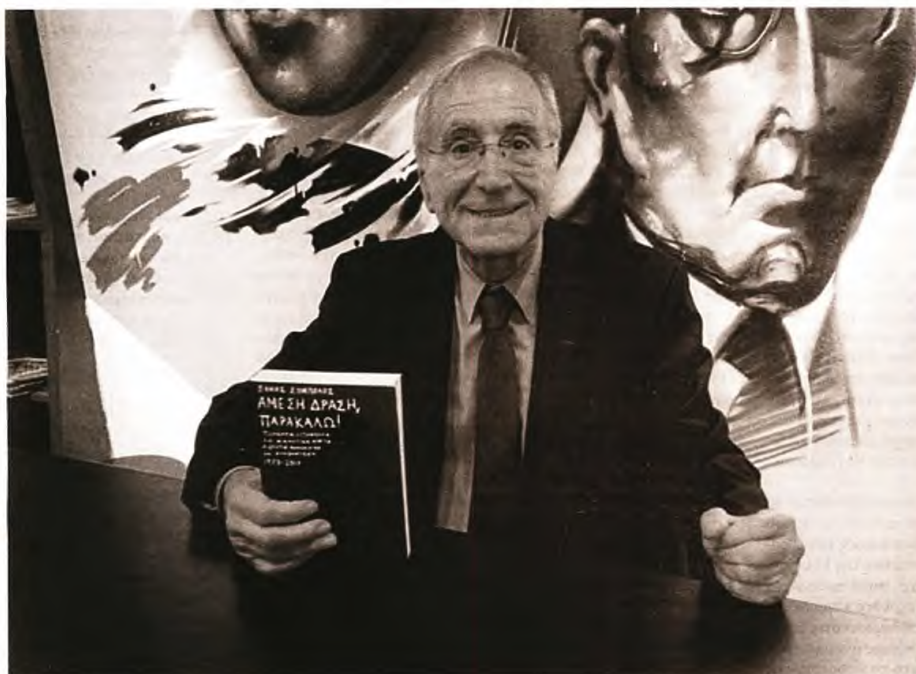

με τον δημοσιογράφο-συγγραφέα

Πάνο Σόμπολο

M Του Νίκου Ασλανιδή

Το κακό έχει παραγίνει με τις ψεύτικες ειδήσεις

Ψάχνοντας στο αρχείο μου μία μέρα, εν μέσω εγκλεισμών λόγω κορονοϊού, βρήκα τρεις μεγάλους φακέλους που περιείχαν αυτά τα περιστατικά. Άρχισα να τα επεξεργάζομαι και εκεί διαπίστωσα ότι μπορούν να γίνουν ένα βιβλίο εύθυμο και διασκεδαστικό

Όταν εργαζόμουν ως αστυνομικός ρεπόρτερ στην εφημερίδα «Θεσσαλονίκη» συνεργαζόμουν με τον συνάδελφο Πάνο Σόμπολο που κάλυπτε το αστυνομικό ρεπορτάζ από την Αθήνα. Τον αποκαλούσαν πρύτανι ή πατριάρχη του αστυνομικού ρεπορτάζ γιατί κατάφερε να μαθαίνει πρώτος όλες τις μεγάλες ειδήσεις. Έτσι τον αποκάλεσαν, για άλλη μία φορά, οι συνάδελφοι που τον προλόγισαν, πριν από μερικές ημέρες στη Θεσσαλονίκη, κατά την παρουσίαση του νέου του βιβλίου «Άμεση Δράση, παρακαλώ!».

Πρόκειται για ένα βιβλίο που διαβάζεται ευχάριστα με 300 ευτράπελες, περιέργες και διδακτικές ιστορίες από το «δεκάτιο αδικημάτων και συμβάντων» του 1970-2010.

Στην εκδήλωση παρευρίσκονταν εισαγγελείς, ανώτεροι αξιωματικοί της αστυνομίας και φυσικά πολλοί συνάδελφοι και όταν ήρθε η ώρα να μιλήσει ο αγαπητός συνάδελφος είπε: «Δεν είμαι ούτε πρύτανις, ούτε

πατριάρχης. Απλώς έκανα όσο μπορούσα καλύτερα τη δουλειά μου».

Αυτός είναι ο Πάνος Σόμπολος. Ένα «λαϊκό παιδί» που γεννήθηκε στον Αστακό Αιτωλοακαρνανίας και από τα πρώτα χρόνια της δημοσιογραφικής του πορείας εντάχθηκε στο αστυνομικό ρεπορτάζ. Εργάστηκε σε αθηναϊκές εφημερίδες αλλά και στη «Μακεδονία» και τη «Θεσσαλονίκη». Παράλληλα εργάστηκε στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, στην ΕΡΤ και το Mega. Έχει καλύψει όλα τα μεγάλα γεγονότα που συγκλόνισαν την χώρα, στα 40 χρόνια της δημοσιογραφικής του πορείας και έχει τιμηθεί πολλές φορές για την αντικειμενική κάλυψη των γεγονότων. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι το δημοσιογραφικό ίδρυμα Μπότση καθιέρωσε να απονέμεται κάθε χρόνο βραβείο με την ονομασία «Πάνος Σόμπολος» σε δημοσιογράφους που διακρίνονται στο αστυνομικό, το δικαστικό και το ελεύθερο ρεπορτάζ.

Τα τελευταία χρόνια άρχισε να ασχολεί-

ται και με τη συγγραφή βιβλίων. Από τις εκδόσεις «Πατάκη» εκτός από την «Άμεση Δράση, παρακαλώ!», κυκλοφόρησαν τα βιβλία του «Τα εγκλήματα που συγκλόνισαν την Ελλάδα», «Τα τραγικά γεγονότα τις τελευταίες 35ετίες», «Οι αστέρες του εγκληματικού πανθέου» και «Εγκλήματα γένους θηλυκού στην Ελλάδα».

Πώς ασχοληθήκατε με τη δημοσιογραφία και με το αστυνομικό ρεπορτάζ;

Πριν απαντήσω στην ερώτησή σας, θέλω να επισημάνω ότι νιώθω ιδιαίτερη συγκίνηση και συνάμα ικανοποίηση, επειδή εσείς και οι υπόλοιποι συνάδελφοι μου δίνετε την ευκαιρία να δώσω συνέντευξη στην εφημερίδα με την οποία μεγάλωσα δημοσιογραφικά. Σας ευχαριστώ όλους. Εργάστηκα στην ιστορική «Μακεδονία» στα γραφεία της Αθήνας για περισσότερα από είκοσι χρόνια στις καλές εποχές επί Πάνη Βελίδη και Κώστα Δημάδη, όταν η εφημερίδα κυριαρχούσε κυκλοφοριακά από τη Δαμιά

ως το Διδυμότειχο. Όταν τη «Μακεδονία» οι αναγνώστες τη θεωρούσαν Ευαγγέλιο και η κυκλοφορία της βρισκόταν στα ύψη! Τώρα έχουν αλλάξει τα πράγματα όχι μόνο για τη «Μακεδονία» αλλά και για όλες τις εφημερίδες της χώρας μας.

Πάμε τώρα στην απάντηση. Όταν ήμουνα μαθητής Γυμνασίου στο Αγρίνιο, έγραφα ένα κείμενο για την εθνική γιορτή της 25ης Μαρτίου και δημοσιεύτηκε σε μία εβδομαδιαία τοπική εφημερίδα. Όταν είδα στο τέλος του κειμένου το όνομά μου, θεώρησα ότι είμαι ο μεγάλος δημοσιογράφος και παντού όπου πήγαινα την έδειχνα και έλεγα ότι μεγαλώνοντας θα γίνω δημοσιογράφος, και έγινε. Το αστυνομικό ρεπορτάζ δεν το επέλεξα. Μου έλαχε, μου έτυχε. Στα τέλη της δεκαετίας του 1960 που μήκη εγώ στη δημοσιογραφία, τα χρόνια ήταν πολύ δύσκολα και στόχος μου ήταν, όπως και των άλλων νέων συναδέλφων, πώς θα μπορούσα να βάλω πόδι στην εφημερίδα και να δουλέψω. Άλλωστε δεν είχαμε περιθώρια

Ούτε πρύτανης της δημοσιογραφίας, ούτε πατριάρχης ή δάσκαλος είμαι. Είμαι ένας απλός δημοσιογράφος που ενημέρωνα σωστά και αντικειμενικά τον κόσμο για τις υποθέσεις που χειριζόμουν

επιλογής. Ήθελαν τότε βοήθη στο αστυνομικό ρεπορτάζ, εκεί τοποθετήθηκαν και ο' αυτό το ρεπορτάζ ακυροβόλησα και έμεινα μέχρι την ημέρα που συνταξιοδοτήθηκα.

Τι έχει αλλάξει από τότε στο αστυνομικό ρεπορτάζ;

Έχουν αλλάξει πολλά πράγματα. Παλαιότερα δεν διαθέταμε τα μέσα που διαθέτει σήμερα ένας ρεπόρτερ του αστυνομικού ρεπορτάζ. Σας αναφέρω ως παράδειγμα το κινητό τηλέφωνο που έλυσε τόσα πολλά προβλήματα στον κόσμο και σε μας τους δημοσιογράφους. Όταν βρισκόμασταν ψηλά στα βουνά και καλύπταμε τα καλοκαίρια τις δασικές πυρκαγιές, έπρεπε να κατεβούμε στο πλησιέστερο χωριό να βρούμε ποιο σπιτί είχε τηλέφωνο και να παρακαλέσουμε να τηλεφωνήσουμε και να δώσουμε το ρεπορτάζ στην εφημερίδα, την τηλεόραση ή το ραδιόφωνο. Σήμερα σε όποιο σημείο και αν βρίσκεσαι είτε για πυρκαγιές, είτε για σεισμούς είτε για άλλα γεγονότα, βγάζεις το κινητό και έχεις αμέσως επαφή και δίνεις το ρεπορτάζ. Το ίδιο συμβαίνει και με την τηλεόραση. Για να δώσουμε το ρεπορτάζ παλαιότερα και τα πλάνα που είχαμε τραβήξει, έπρεπε να ανεβούμε στις ψηλοκορφές που ήταν ο ΟΤΕ και στέλναμε από εκεί στην Αθήνα τα πλάνα, τις συνεντεύξεις και το άλλο υλικό που είχαμε τραβήξει. Μεγάλη ταλαιπωρία! Επίσης τώρα με το διαδίκτυο άλλαξαν προς το καλύτερο πολλά πράγματα στη δουλειά του δημοσιογράφου, που παλιότερα δεν υπήρχαν αυτές οι διευκολύνσεις.

Η συγγραφή των βιβλίων ήταν στόχος από παλιά ή προέκυψε στην πορεία;

Όταν χειριζόμασταν σοβαρότατες υποθέσεις τις οποίες δουλεύαμε για πολλές βδομάδες ή και για μήνες, σκεπτόμουν τότε ότι αυτές θα μπορούσαν να γίνουν και ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο. Όσο περνούσαν τα χρόνια η ιδέα αυτή γινόταν εντονότερη, αλλά πού να βρεθεί χρόνος να γράψεις βιβλίο αφού μέρα - νύχτα τρέχαμε από τη μία άκρη της Ελλάδας στην άλλη για να καλύψουμε τα γεγονότα! Τελικά κατέληξα στην εξής απόφαση: Όταν θα αξιωνόμω να φτάσω στη σύνταξη και θα έχω χρόνο στη διάθεσή μου, θα χρησιμοποιήσω το πλούσιο αρχείο που συγκεντρώνω και τα όσα βίωνα στα διάφορα γεγονότα, θα τα γράψω σε βιβλία. Πραγματικά αυτή η προοπτική πήρε σάρκα και οστά βγαίνοντας στη σύνταξη. Και επειδή δεν είμαι άνθρωπος του καφενείου όπως λέμε, άρχισα το γράψιμο και σήμερα έχω φτάσει στο έκτο κατά σειρά βιβλίο.

Το βιβλιόφιλο κοινό πώς είδε τα βιβλία σας; Πώς τα σχολιάζουν;

Ο κόσμος αγάπησε τα βιβλία μου από την αρχή. Και με την ευκαιρία που μου δίνετε, στέλνω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλες και σε όλους τους αναγνώστες των βιβλίων μου. Πιστεύω ότι αγάπησαν τα βιβλία μου γιατί αναφέρονται σε πραγματικά γεγονότα. Όλες τις υποθέσεις που περιγράφω, τις έζησα κάνοντας ρεπορτάζ, σε όποια περιοχή και αν διαδραματιζόνταν. Αυτός είναι και ο βασικός λόγος που οι επανεκδόσεις των βιβλίων μου διαδέχονται η μία την άλλη.

Διάβασα το τελευταίο σας βιβλίο και πολλές φορές γέλασα με τις ιστορίες

που περιγράφετε. Νομίζω ότι είναι πολύ διαφορετικό από τα προηγούμενα. Πώς αποφασίσατε να το γράψετε;

Πραγματικά το τελευταίο βιβλίο μου που κυκλοφορεί σε όλα τα βιβλιοπωλεία της Ελλάδας από τις εκδόσεις «Πατάκη» και φέρει τον τίτλο «Άμεση Δράση, παρακαλώ!» είναι εντελώς διαφορετικό. Δεν περιλαμβάνει εγκλήματα, δυστυχήματα, σεισμούς, καταστροφικές πυρκαγιές, ναυάγια, αεροπορικές τραγωδίες κ.λπ. όπως τα προηγούμενα. Περιλαμβάνει πάνω από τριακόσια περιστατικά που είναι όλα πραγματικά και τα παίρναμε τότε (από το 1970 έως το 2010) από το δελτίο αδικημάτων και συμβάντων που κυκλοφορούσε κάθε πρωί στην Αστυνομία. Πρόκειται για αυτοτελείς ιστορίες που είναι ευχάριστες, διασκεδαστικές, περιέργες που σου φτιάχνουν το κέφι. Παράλληλα όμως σε διδάσκουν και σε προβληματίζουν να σκεφθείς πώς δεν θα πέσει θύμα του απατεώνα, του κλέφτη και του κάθε λογής παρανομού. Μέσα σε αυτή τη μαυρίλα με τα αλλεπάλληλα αποτρόπαια εγκλήματα, τις παιδραστίες και όλα όσα βιώνουμε τελευταία, αυτό το βιβλίο πιστεύω ότι αποτελεί μία όαση που σε ξεκουράζει διαβάζοντάς το αλλά και σε ευχαριστεί. Τυχαία έγραφα αυτό το βιβλίο. Ψάχνοντας στο αρχείο μου μία μέρα, εν μέσω εγκλεισμών λόγω κορονοϊού, βρήκα τρεις μεγάλους φακέλους που περιείχαν αυτά τα περιστατικά. Άρχισα να τα επεξεργάζομαι και εκεί διαπίστωσα ότι μπορούν να γίνουν ένα βιβλίο εύθυμο και διασκεδαστικό. Συνεννοήθηκα με την κ. Άννα Πατάκη και προχώρησα στη συγγραφή. Και έτσι προέκυψε το έκτο βιβλίο. Τον τίτλο τον πήραμε από τις απαντήσεις που δίνουν οι αστυνομικοί της Άμεσης Δράσης όταν παίρνουμε το 100, οι οποίοι μόλις σηκώνουν το τηλέφωνο λένε: Άμεση Δράση παρακαλώ...

Στην παρουσίαση του τελευταίου σας βιβλίου στη Θεσσαλονίκη, είπατε ότι δεν είστε πρύτανης του αστυνομικού ρεπορτάζ, όπως σας αποκαλούν, απλώς κάνετε τη δουλειά σας. Τι θα συμβουλευόσατε τους νέους συναδέλφους για να έχουν μία πετυχημένη πορεία στο ρεπορτάζ;

Πολλές φορές οι συνάδελφοι με αποκαλούν πρύτανη της δημοσιογραφίας, πατριάρχη του ρεπορτάζ όταν αναφέρονται στο όνομά μου. Η απάντησή μου ήταν και είναι: Ούτε πρύτανης της δημοσιογραφίας, ούτε πατρι-

Εγκλήματα βεντέτας στο 7ο βιβλίο

Τι θα διαπραγματεύεται το επόμενο βιβλίο σας και πότε θα το δούμε στα βιβλιοπωλεία;

Θα είναι το έβδομο κατά σειράν βιβλίο μου και θα περιλαμβάνει τα αγριότερα εγκλήματα βεντέτας που διαπράχθηκαν στην Ελλάδα. Επίσης θα περιλαμβάνει γενικότερα και την ιστορία της βεντέτας, η οποία, δυστυχώς, εξακολουθεί να υπάρχει, να ανθεί και σήμερα στην Κρήτη. Θα κυκλοφορήσει και αυτό το βιβλίο από τις εκδόσεις «Πατάκη» με τις οποίες συνεργάζομαι και ελπίζω, πρώτα ο Θεός ότι ως το καλοκαίρι θα το έχω ολοκληρώσει για να βγει στην κυκλοφορία αρχές του φθινοπώρου.

άρχης ή δάσκαλος είμαι. Είμαι ένας απλός δημοσιογράφος που ενημέρωνα σωστά και αντικειμενικά τον κόσμο για τις υποθέσεις που χειριζόμουν.

Αυτό θα συμβούλευα και τους νέους συναδέλφους μου δηλαδή: Να ενημερώνουν σωστά και αντικειμενικά τους ανθρώπους που τους διαβάζουν στην εφημερίδα και την ιστοσελίδα, τους ακούν στο ραδιόφωνο και τους βλέπουν στην τηλεόραση. Να μην επηρεάζονται και να είναι πάντοτε πέρα και πάνω από συμφέροντα, πέρα και πάνω από κόμματα, πέρα και πάνω από θρησκείες και πεποιθήσεις.

Επίσης θα τους έλεγα να θυμούνται πάντα στη δημοσιογραφική τους πορεία δύο λέξεις: Ήθος και εργατικότητα. Η λέξη «ήθος» περικλείει πολλές έννοιες όπως αγάπη, αλληλεγγύη, αλληλοσεβασμό, ανθρωπιά και πολλά άλλα. Και φυσικά και την εργατικότητα να έχουν γιατί αν είναι τεμπέληδες πώς θα προκόψουν. Εγώ αυτές τις αρχές πρόσβενω και με αυτές πορεύτηκα στον επαγγελματικό μου βίο. Και αυτές συνιστώ στους νέους συναδέλφους και να είναι βέβαιοι ότι δεν θα μετανιώσουν.

Ως παλιός δημοσιογράφος-συνδικαλιστής, τι λέτε για τα νέα παιδιά που ασχολούνται με το ρεπορτάζ και παράλληλα εκτελούν χρέη φωτορεπόρτερ ή οπερατέρ αλλά αμειβόμενα με πολύ λίγα χρήματα από ό,τι παλαιότερα;

Να έχουν υπομονή, να βάζουν στόχους στη ζωή τους και να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια ώστε να τους πετύχουν. Η ζωή είναι κύκλος και άλλοτε ανεβαίνουμε και άλλοτε κατεβήνουμε. Δυσκολίες υπάρχουν πάντα και σε όλες τις δουλειές. Θα πρέπει να βλέπουν τα πράγματα με αισιοδοξία και να αγαπούν τον τομέα της δημοσιογραφίας που τάχθηκαν ή θα ταχθούν να υπηρετήσουν.

Για το «συνδικαλιστής» που αναφέρετε, πράγματι εκλέχθηκα τρεις συνεχόμενες θητείες πρόεδρος στην ΕΣΗΕΑ (τρεις διετίες). Όταν συμπλήρωσα τα έξι χρόνια είπα σtop, δεν είμαι επαγγελματίας συνδικαλιστής. Δεν έβαλα εκ νέου υποψηφιότητα με το σκεπτικό να μπαίνει νέο αίμα στις διοικήσεις. Να μπαίνουν νέα μυαλά, με διαφορετικές ιδέες και περισσότερη όρεξη για προσφορά. Ό,τι μπορεί κάποιος να προσφέρει, το κάνει στα έξι χρόνια, δεν χρειάζονται παραπάνω.

Στο μεταξύ στο διαδίκτυο σχεδόν καθημερινά κυκλοφορούν ψευδείς ειδήσεις με αποτέλεσμα να προκαλούν σύγχυση στους πολίτες. Πώς θα μπορούσαν να περιοριστούν τα fake news;

Υπήρχαν και παλαιότερα, υπάρχουν και σήμερα -πολύ περισσότερες βέβαια σήμερα που το κακό έχει παραγίνει- ψευδείς ειδήσεις. Παλιότερα εμείς γνωρίζαμε τους συναδέλφους που είχαν μία τάση προς την υπερβολή και την προχειρότητα και λέγαμε: «Α, ο τάδε έγραψε το πρωτοσέλιδο θέμα, σίγουρα δεν έχει βάση». Σήμερα οι ψευδείς ειδήσεις είναι απίερως περισσότερες, λόγω του ότι υπάρχουν χιλιάδες ιστοσελίδες. Στην ερώτησή

πώς μπορεί να περιορισθεί το κακό απαντώ ότι και στις ιστοσελίδες θα πρέπει να υποχρεωθούν οι ιδιοκτήτες τους: α) Να προσλάβουν επαγγελματίες δημοσιογράφους. β) Να υπάρχει στήλη που να αναφέρεται το όνομα του ιδιοκτήτη, του διευθυντή σύνταξης, του αρχισυντάκτη και των άλλων υπευθύνων. γ) Σε κάθε ρεπορτάζ να μπαίνει πάντα η υπογραφή του δημοσιογράφου που το έγραψε κ.λπ. Σήμερα παρατηρείται το φαινόμενο να

γράφει ένα site π.χ. μία ψευδή είδηση και σε μισή ώρα αυτό το ψεύτικο ρεπορτάζ να το «κλέψουν» και να το δημοσιεύσουν εκατοντάδες άλλες ιστοσελίδες. Και δεν κάνει κανένας τον κόπο να ρωτήσει αν είναι αλήθεια ή και να ρωτήσει για να βγάλει περισσότερα στοιχεία. Δυστυχώς αυτή είναι η σημερινή πραγματικότητα! Σας θυμίζω ότι «πεθάναν» τον διεθνούς φήμης σκηνοθέτη Γαβρά, τον τραγουδιστή Μάγκα και πάμπολλες άλλες ειδήσεις που διαψεύστηκαν.